

“मीठे बच्चे- यस पुरानो पतित दुनियाँबाट तिम्रो बेहदको वैराग्य हुनुपर्छ, किनकि तिमिले पावन बन्नु छ तिम्रो चढ्ती कलाबाट सबैको भलो हुन्छ ।”

प्रश्न:- भनिन्छ- आत्मा आफ्नै शत्रु, आफ्नै मित्र हो, सच्चा मित्रता के हो ?

उत्तर:- एक बाबाको श्रीमतमा सधैं चल्दै रहनु- यही सच्चा मित्रता हो । सच्चा मित्रता हो एक बाबाको याद गरेर पावन बन्नु र बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु । यो मित्रता गर्ने युक्ति बाबाले नै बताउनु हुन्छ । संगमयुगमा नै आत्मा आफ्नो मित्र बन्छ ।

गीत:- तूने रात गाँवाई...

ओम् शान्ति । हुन त यो गीत हो भक्तिमार्गको, सारा दुनियाँमा जो गीत गाउँछन् वा शास्त्र पढ्छन्, तीर्थमा जान्छन्, त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । ज्ञानमार्ग कसलाई भनिन्छ, भक्तिमार्ग कसलाई भनिन्छ- यो कुरा तिम्री बच्चाहरू नै जान्दछौ । वेद, शास्त्र, उपनिषद् आदि यी सबै हुन् भक्तिका । आधाकल्प भक्ति चल्छ र आधाकल्प फेरि ज्ञानको प्रारम्भ चल्छ । भक्ति गर्दा-गर्दा उत्रिनु नै पर्छ । ८४ पुनर्जन्म लिदै तल उत्रिन्छन् । फेरि एक जन्ममा तिम्रो चढ्ती कला हुन्छ । यसलाई भनिन्छ ज्ञानमार्ग । ज्ञानको लागि गायन छ एक सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । रावण राज्य जुन द्वापरदेखि चल्दै आउँछ, त्यो खतम भएर रामराज्य स्थापना हुन्छ । ड्रामामा जब तिम्रो ८४ जन्म पूरा हुन्छ तब चढ्ती कलाबाट सबैको भलो हुन्छ । यो अक्षर कहिले न कहिले कुनै शास्त्रमा छ । चढ्ती कला सर्वको भला । सर्वको सद्गति गर्नेवाला त एउटै बाबा हुनुहुन्छ नि । संन्यासी, उदासी त अनेक प्रकारका छन् । धेरै मत-मतान्तर छन् । जसरी शास्त्रमा लेखिएको छ- कल्पको आयु लाखौं वर्ष, भन्दछन् शंकराचार्यको मत निस्केको १० हजार वर्ष भयो... कति फरक परेको छ । कसैले फेरि भन्छन् यति हजार । कलियुगमा छन् अनेक मनुष्य, अनेक मत, अनेक धर्म । सत्ययुगमा हुन्छ नै एक मत । यो बाबा बसेर तिम्री बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । यो सुनाउनमा पनि कति समय लाग्छ । सुनाइरहनुहुन्छ । यस्तो भन्न सकिदैन- पहिला नै किन यो सुनाउनुभएन । विद्यालयमा पढाइ नम्बरवार हुन्छ । साना बच्चाहरूका कर्मेन्द्रिय (आरगन्स) साना हुन्छन् त्यसैले उनलाई थोरै सिकाइन्छ । फेरि जति जति अंगहरू ठूला हुँदै जान्छन्, बुद्धिको ताला खुल्दै जान्छ । पढाइ धारण गर्दै जान्छन् । साना बच्चाहरूको बुद्धिमा केही पनि धारणा हुन सक्दैन । ठूलो भयो भने फेरि वकिल (अधिवक्ता), न्यायाधीश आदि बन्छन्, यसमा पनि यस्तै हो । कसैको बुद्धिमा धारणा राम्रो हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म आएको छु पतितबाट पावन बनाउन । त्यसैले अब पतित दुनियाँबाट वैराग्य हुनुपर्छ । आत्मा पावन बनेपछि फेरि पतित दुनियाँमा रहन सक्दैन । पतित दुनियाँमा आत्मा पनि पतित हुन्छ, मानिसहरू पनि पतित हुन्छन् । पावन दुनियाँमा मानिसहरू पनि पावन, पतित दुनियाँमा मानिसहरू पनि पतित रहन्छन् । यो हो नै रावण राज्य । यथा राजा-रानी तथा प्रजा । यो सारा ज्ञान हो बुद्धिद्वारा बुझ्ने । यस समय सबैको बाबाबाट विपरीत बुद्धि छ । तिम्री बच्चाहरूले त बाबालाई याद गर्दछौ । भित्र तिर बाबामा प्यार छ । आत्मामा बाबाको लागि प्यार छ, आदर छ किनकि बाबालाई जान्दछौ । यहाँ तिम्री सम्मुखमा छौ । शिवबाबाबाट सुनिरहेका छौ । उहाँ मानिस सृष्टिको बीजरूप, ज्ञानको सागर, प्रेमको सागर, आनन्दका सागर हुनुहुन्छ । गीता ज्ञान दाता परमपिता त्रिमूर्ति शिव परमात्मावाच, त्रिमूर्ति अक्षर अवश्य राख्नुपर्छ किनकि त्रिमूर्तिको त गायन छ नि । ब्रह्माद्वारा स्थापना छ भने अवश्य ब्रह्माद्वारा नै ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । कृष्ण त यस्तो भन्दैनन्- शिव भगवानुवाच । प्रेरणाबाट केही हुँदैन । न उनमा शिवबाबाको प्रवेशता हुन सक्छ । शिवबाबा त पराई देशमा आउनुहुन्छ । सत्ययुग त कृष्णको देश हो नि । दुवैको महिमा बेग्ला बेग्लै छ । मुख्य कुरा नै यो हो ।

सत्ययुगमा गीता त कसैले पढ्दैनन् । भक्तिमार्गमा त जन्म-जन्मान्तर पढ्छन् । ज्ञानमार्गमा त त्यो हुन सक्दैन । भक्तिमार्गमा ज्ञानको कुरा हुन सक्दैन । अहिले रचयिता बाबा नै रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ । मानिसहरू त रचयिता हुन सक्दैनन् । मानिसहरूले म रचयिता हुँ भन्न सक्दैनन् । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म मानिसहरू सृष्टिको बीजरूप हुँ । म ज्ञानको सागर, प्रेमको सागर, सर्वको सद्गतिदाता हुँ । कृष्णको महिमा नै

बेग्लै छ । त्यसैले यो पूरा भिन्नता (कन्ट्रास्ट) लेख्नुपर्छ, जुन कुरा मानिसहरूले पढ्ने बित्तिकै बुझ्नु कि गीताका ज्ञान दाता कृष्ण होइनन्, यस कुरालाई स्वीकार गरे भने तिमीले विजय प्राप्त गर्छौ । मानिसहरू कृष्णको पछि कति हैरान हुन्छन्, जसरी शिवका भक्त शिवमाथि गला काट्न तयार हुन्छन् । हामीलाई शिवको पासमा जानु छ, त्यस्तै उनीहरूले सम्झन्छन् कृष्णको पासमा जानु छ । तर कृष्णको पासमा जान सक्दैनन् । कृष्णको पासमा बलि चढ्ने कुरा छैन । देवी माथि बलि चढ्छन् देवताहरू माथि कहिल्यै कोही बलि चढ्दैनन् । तिमी देवीहरू हो नि । तिमी शिवबाबाको बनेका छौ त्यसैले शिवबाबा माथि पनि बलि चढ्छन् । शास्त्रमा हिंसक कुरा लेखिएको छ । तिमी त शिवबाबाको बच्चाहरू हो । तन-मन-धन बलि चढाउँछौ, अरू कुनै कुरा होइन । यसैले शिव र देवी माथि बलि चढाउँछन् । अहिले सरकारले शिव काशी माथि बलि चढाउन बन्द गरेको छ । अहिले त्यो तलवार नै छैन । भक्तिमार्गमा जुन आत्मघात गर्छन् । यो पनि मानौं आफ्नो साथमा शत्रुता गर्ने उपाय हो । मित्रता गर्ने एउटै उपाय हो जो बाबा बताउनुहुन्छ, पावन बनेर बाबाबाट पूरा वर्सा लेऊ । एक बाबाको श्रीमतमा चलिराख, यही मित्रता हो । भक्तिमार्गमा जीवात्मा आफ्नै शत्रु हुन्छ । फेरि बाबा आएर ज्ञान दिनुहुन्छ तब जीवात्मा आफ्नो मित्र बन्छ । आत्मा पवित्र बनेर बाबाबाट वर्सा लिन्छ, संगम युगमा हरेक आत्मालाई बाबा आएर मित्र बनाउनुहुन्छ । आत्मा आफ्नो मित्र बन्छ । श्रीमत मिलेपछि सम्झन्छ म बाबाको मतमा नै चलन्छु । आफ्नो मतमा आधाकल्प चल्यौ । अब श्रीमतद्वारा सद्गति प्राप्त गर्नु छ, यसमा आफ्नो मत चल्न सक्दैन । बाबा त केवल मत दिनु हुन्छ । तिमी देवता बन्न आएका हो नि । यहाँ राम्रो कर्म गर्छौ भने अर्को जन्ममा पनि राम्रो फल मिल्नेछ, अमरलोकमा । यो त हो नै मृत्युलोक । यो रहस्य पनि हामी बच्चाहरू नै जान्दछौ । त्यो पनि नम्बरवार । कसैको बुद्धिमा राम्ररी धारणा हुन्छ, कोही धारणा गर्न सक्दैनन् भने यसमा टीचरले के गर्न सक्छन् । टीचरबाट कृपा वा आशीर्वाद माग्छौ र ! टीचर त पढाएर आफ्नो घरमा जान्छन् । विद्यालयमा पहिला-पहिला खुदाको बन्दगी गर्छन् हे खुदा हामीलाई पास गराइदिनुभयो भने हामी भोग लगाउनेछौं । टीचरलाई कहिल्यै पनि भन्दैनन्— आशीर्वाद गर्नुहोस् । यस समय परमात्मा हाम्रा बाबा पनि हुनुहुन्छ भने टीचर पनि हुनुहुन्छ । बाबाको आशीर्वाद त स्वतः मिल्छ नै । बाबाले चाहनुहुन्छ, बच्चाहरू आए भने उनलाई धन दिऊँ । यो आशीर्वाद भयो नि । यो एक नियम (कायदा) हो । बच्चाहरूलाई बाबाबाट वर्सा लिन्छ । अब त तमोप्रधान नै हुँदै जान्छन्, जस्तो पिता त्यस्तै बच्चाहरू । दिन-प्रतिदिन हर चीज तमोप्रधान हुँदै जान्छ । तत्त्व पनि तमोप्रधान हुँदै जान्छ । यो हो नै दुःखधाम । ४० हजार वर्ष अझै आयु हुने हो भने के हाल होला । मानिसहरूको बुद्धि बिलकुल तमोप्रधान बनेको छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा बाबासँग योग लगाउनाले प्रकाश आएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— जति यादमा रहन्छौ त्यति लाइट बढ्दै जान्छ । यादबाट आत्मा पवित्र बन्छ । लाइट बढ्दै जान्छ । याद नै गर्दैनौ भने लाइट मिल्दैन । यादबाट लाइट वृद्धि भइरहन्छ । याद गरेनौ, अझै कुनै विकर्म गर्छौ भने लाइट कम हुन्छ । तिमी पुरुषार्थ गर्छौ सतोप्रधान बन्ने । यो बडो बुझ्नुपर्ने कुरा छ । यादबाट नै तिम्रो आत्मा पवित्र हुँदै जान्छ । तिमी लेख्न पनि सक्छौ— यो रचयिता र रचनाको ज्ञान श्रीकृष्णले दिन सक्दैनन् । त्यो त हो प्रारब्ध । यो पनि लेख्नुपर्छ— ८४ औं अन्तिम जन्ममा श्रीकृष्णको आत्मा फेरि ज्ञान लिइरहेको छ, फेरि फस्ट नम्बरमा जान्छ । बाबाले यो पनि सम्झाउनुभएको छ— सत्ययुगमा ९ लाख नै हुन्छन्, फेरि त्यसबाट वृद्धि पनि हुन्छ नि । दास-दासीहरू पनि धेरै हुन्छन् नि, जो पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । ८४ जन्म नै गणना हुन्छ । जो राम्ररी परीक्षा पास गर्छन् उनीहरू पहिला-पहिला आउँछन् । जति ढिला आउँछन् त्यति घर पुरानो त भनिन्छ नि । नयाँ घर बन्छ फेरि दिन-प्रतिदिन आयु कम हुँदै जान्छ । त्यहाँ त सुनका महल बन्छन्, ती त पुराना हुँदैनन् । सुन त सधैं चम्किन्छ नै । फेरि पनि सफा त अवश्य गर्नुपर्छ । गहना पक्का सुनका बनाए पनि अन्त्यमा चमक त कम हुँदै जान्छ, फेरि उनलाई पालिस गर्नुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सधैं यो खुशी रहनुपर्छ— हामी नयाँ दुनियाँमा जान्छौ । यस नर्कमा यो अन्तिम जन्म हो । यी आँखाद्वारा जे देख्छौ, जान्दछौ— यो पुरानो दुनियाँ, पुरानो शरीर हो । अब हामीले सत्ययुग नयाँ दुनियाँमा नयाँ शरीर लिनु छ । ५ तत्त्व पनि नयाँ हुन्छन् । यस्तो

विचार सागर मन्थन चलनुपर्छ । यो पढाइ हो नि । अन्त्यसम्म तिम्रो यो पढाइ चल्छ । पढाइ बन्द भएपछि विनाश हुन्छ । त्यसैले आफूलाई विद्यार्थी सम्भरेर, भगवानले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, यो खुशीमा रहनुपर्छ नि । यो खुशी कुनै कम कहाँ छ र । तर साथ-साथै मायाले पनि उल्टो कर्म गराइदिन्छ । ५-६ वर्ष पवित्र रहन्छन् अनि मायाले गिराइ दिन्छ । एक पटक गिरेपछि फेरि त्यो अवस्था हुन सक्दैन । हामी गिन्यौं भन्ने घृणा आउँछ । अब तिमी बच्चाहरूले सारा स्मृति राख्नु छ । यस जन्ममा जे पाप गरिएको छ हरेक आत्मालाई आफ्नो जीवनको त थाहा हुन्छ नि । कोही मन्दबुद्धि, कोही विशाल बुद्धि हुन्छन् । सानो उमेरको इतिहास त याद रहन्छ नि । यी बाबा पनि सानो छँदाको इतिहास सुनाउँछन् । बाबालाई त्यो घर आदि पनि याद छ । तर अहिले त त्यहाँ पनि सबै नयाँ घर बनेका होलान् । ६ वर्ष देखिको आफ्नो जीवन कहानी याद रहन्छ । यदि भुल्यो भने मन्द (डल) बुद्धि भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो जीवन कहानी लेख । जीवनको कुरा हो नि । थाहा हुन्छ जीवनमा कति चमत्कार थियो । गान्धी नेहरूका कति ठूला-ठूला पुस्तक बन्छन् । जीवन त वास्तवमा तिम्रो धेरै मूल्यवान छ । आश्चर्यजनक जीवन यो हो । अति मूल्यवान, अमूल्य जीवन । यसको मूल्य नै बताउन सकिदैन । यस समय तिमिले नै सेवा गर्छौं । यी लक्ष्मी-नारायण केही पनि सेवा गर्दैनन् । तिम्रो जीवन धेरै मूल्यवान् छ, जबकि अरूको पनि यस्तो जीवन बनाउने सेवा गर्छौं । जसले राम्ररी सेवा गर्छन् ती गायन लायक हुन्छन् । वैष्णव देवीको पनि मन्दिर छन् नि । अब तिमी सच्चा-सच्चा वैष्णव बन्छौ । वैष्णव अर्थात् जो पवित्र छन् । अहिले तिम्रो खान-पिन पनि वैष्णव (पवित्र) छ । पहिलो नम्बरको विकारमा त तिमी वैष्णव (पवित्र) छौ नै । जगत् अम्बाका यी सबै बच्चाहरू ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हुन् नि । ब्रह्मा र सरस्वती । बाँकी बच्चाहरू हुन् उनका सन्तान । नम्बरवार देवीहरू पनि छन्, जसको पूजा हुन्छ । बाँकी यति भुजाहरू (हात) आदि दिइएको छ, त्यो सबै हो फाल्नु । तिमिले धेरैलाई आफू समान बनाउँछौ त्यसैले भुजा दिएका छन् । ब्रह्मालाई पनि १०० भुजावाला, हजार भुजावाला देखाउँछन् । यो सबै भक्तिमार्गको कुरा हो । तिमिले फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— देवी गुण पनि धारणा गर्नु छ । कसैलाई पनि दुःख नदेऊ । कसैलाई उल्टो-सुल्टो मार्ग बताएर सत्यानाश नगर । एउटा नै मुख्य कुरा सम्झाउनुपर्छ— बाबा र वर्सालाई याद गरौं । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) गायन वा पूजन योग्य बन्नको लागि पक्का वैष्णव बन्नु छ । खान-पिनको शुद्धिको साथै पवित्र रहनु छ । यस अमूल्य जीवनमा सेवा गरेर धेरैको जीवन श्रेष्ठ बनाउनु छ ।
- २) बाबाको साथमा यस्तो योग राख्नुपर्छ जुन आत्माको लाइट बढ्दै जाओस् । कुनै पनि विकर्म गरेर लाइट कम गर्नु छैन । आफूसँग मित्रता गर्नु छ ।

वरदानः— मायाको सम्बन्धलाई छोड-पत्र दिएर बाबाको सम्बन्धद्वारा सौदा (व्यापार) गर्नेवाला मायाजित, मोहजित भव

अब स्मृतिबाट नै पुरानो सौदा समाप्त गरेर एकलो (सिंगल) बन । आपसमा एक अर्काको सहयोगी भएर रहनु तर साथी होइन । साथी एकलाई बनायौ भने मायाको सम्बन्धबाट छोड-पत्र हुनेछ । मायाजित, मोहजित विजयी रहनेछौ । यदि अलिकति पनि कसैमा मोह भयो भने तीव्र पुरुषार्थीको बदला पुरुषार्थी बन्नेछौ । त्यसैले जे भए पनि जस्तो भए पनि खुशीमा नाचिराख, मिरुवा मौत, मलुका शिकार— यसलाई भनिन्छ नष्टोमोहा । यस्तो नष्टोमोहा रहनेवाला नै विजय मालाका दाना बन्छन् ।

स्लोगनः— सत्यताको विशेषताबाट हीराको चमकलाई बढाऊ ।

✽ **शब्दार्थः—** मिरुआ मौत, मलुका शिकार— एउटा जन्तुको मृत्यु, तर शिकारीका लागि शिकार